

YkpaiHcka

II 4

Natalia Naiavko

Catherine Groenewald

Ursula Nafula

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Attribution 3.0 International License.

This work is licensed under a Creative Commons

Natalia Naiavko

Catherine Groenewald

Ursula Nafula

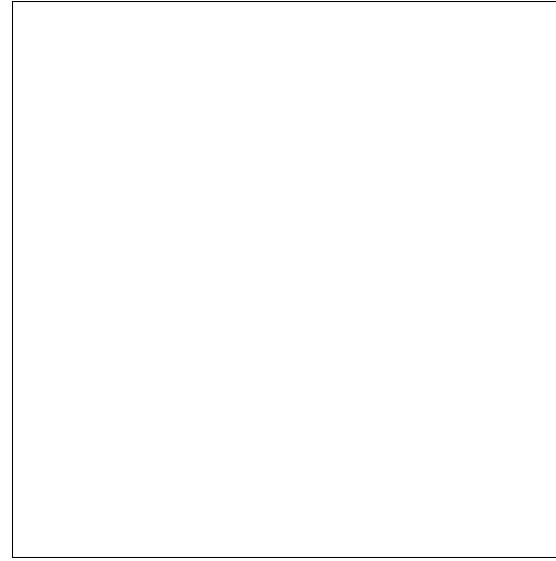
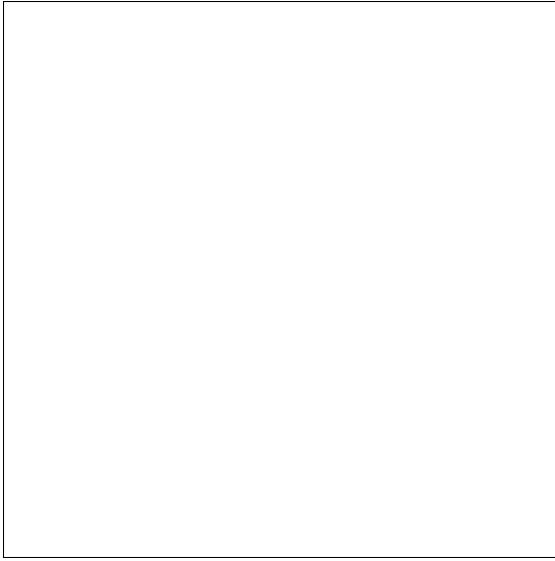
BaGcnihi Gahah

globalstorybooks.net

Global Storybooks

BaGcnihi Gahah

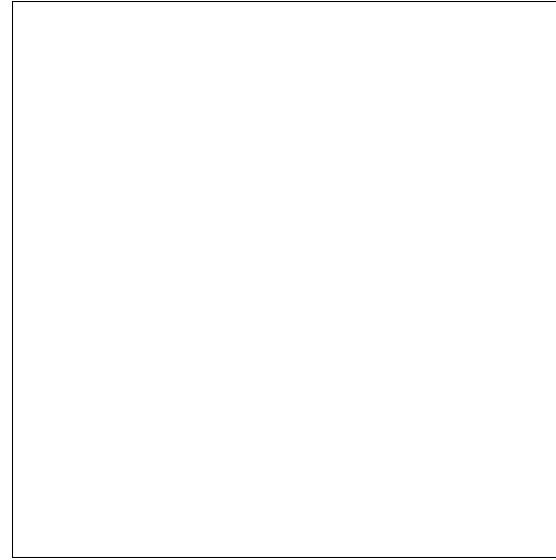
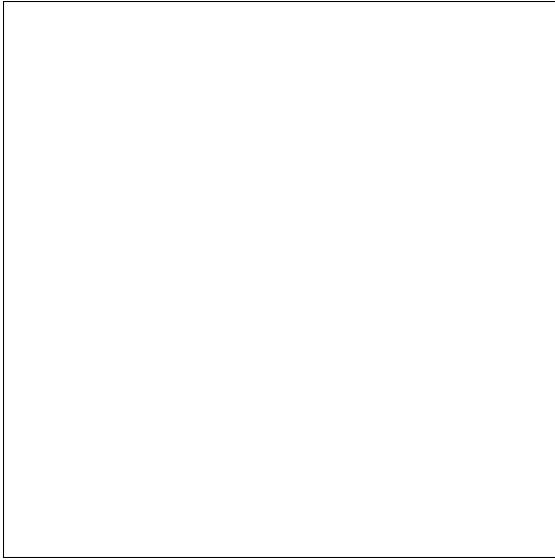

Бабусин город був чудовий. Там було багато сорго, проса і маніоку (юки). Але найкращими були банани. Хоча бабуся мала багато внуків, я таємно знала, що я була найулюбленіша. Вона часто запрошуvalа мене до себе. Вона завжди розповідала мені маленькі секрети. Але був один секрет, який вона мені ніколи не розказувала: де дозрівали банани.

Пізніше того вечора мене покликали мама, тато і бабуся. Я знала чому. Ввечері, коли я лягла спати, я знала, що більше ніколи не буду красти ні у бабусі, ні у батьків, і, звичайно, ні у будь-кого іншого.

ако с охоро ща а нога ня бе ня
с ом аху копаня х а сохи ги а
г агчнои хатн. Коин а са нт а.
х оро ща копаня, а ноги на Ѣ би то би:
“Хе ахи баха копаня”. Би та копаня 6 Ѣю
кирика Гаха обнх ин цки, а ки Гагы ка ах
би а х агч не пе бе пта на. Мехи та на хика бо.
“Дна х оро Ѣе ин цки, Гагы? ” - а
санти на. Багы ка ти ри ки би то би: “Хе
ахи бахе ин цки.”

Ха чи ня х оро Ѣа г аз ап. Багы ка
н по ки ня яка падо. Бода 3а бкји н Гара
н по ки ня яка падо. Бода 3а бкји н Гара
н по ки ня яка падо. Бода 3а бкји н Гара
Г аз ап. А хе ноги на а то х еи то ро А х а.
А хе а хе ноги на а то х еи то ро А х а.
А хе а хе ноги на а то х еи то ро А х а.

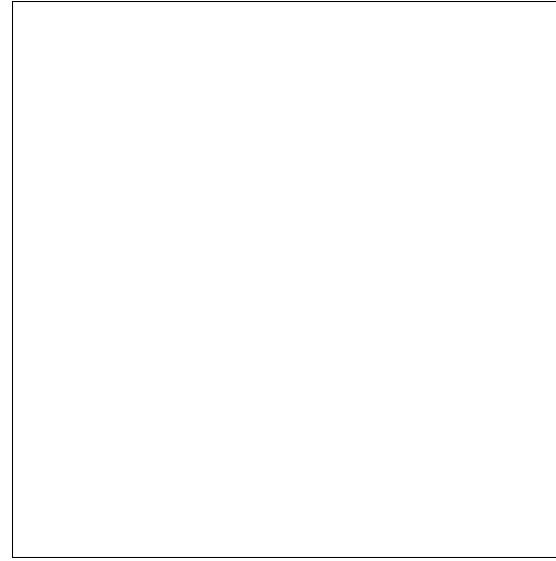
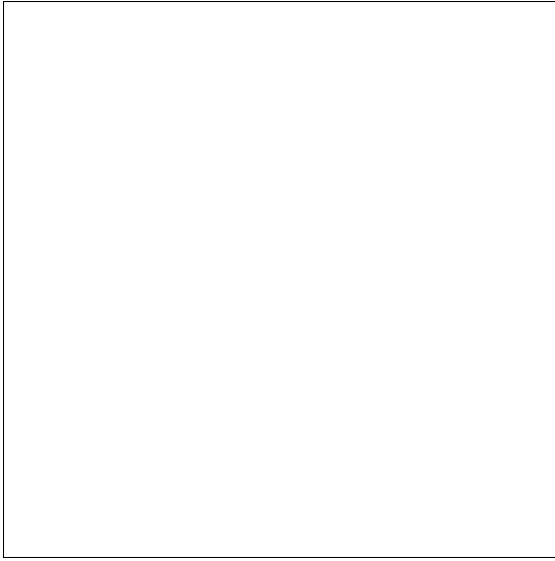

Було дуже цікаво спостерігати за бабусею, бананами, банановим листям і великою солом'яною корзиною. Але бабуся відправила мене по якійсь справі до мами. "Бабусю, будь ласка, дозволь мені подивитись, як ти готовуєш..." "Не будь впertoю, дитинко, роби, як я сказала", - сказала вона, і я пішла.

Наступного дня, коли бабуся збирала овочі у городі, я тихенько прокралася у будинок і заглянула у корзину. Майже всі банани були дозрілі. Я не стрималася і взяла чотири. Коли я йшла на пальчиках до дверей, я почула, як бабуся кашляла надворі. Мені вдалося заховати банани під сукню і пройти повз бабусю.

Haстыноро жа, көнін ғалықа нұнныңда жо
мөї манн, а негінде ғалықиңіз жағынан
шілдепеңін Гаріп, шілдепеңін Гаріп.
Күнбек жаңынан Гаріп, а біраңда
шілдепеңін Гаріп, шілдепеңін Гаріп.
Олардың жаңынан Гаріп, шілдепеңін Гаріп
жарынан жаңынан Гаріп, шілдепеңін Гаріп.
Гаріп, шілдепеңін Гаріп, шілдепеңін Гаріп
жарынан жаңынан Гаріп, шілдепеңін Гаріп.

Көнін а нобепхыңақ, ғалықаңыңақ
хаббопі, арте беке ھе ғына ھи көспіннін, ھи
Гаріп, „Бадың, а әңе көспіннін, ھи
Гаріп, арте беке ھе ғына ھи көспіннін, ھи
Гаріп, „Бадың, а әңе...?“ Арте білдіріп, әкі
ногайра, ғына: „Бони бің ү мөмін
хапибомың міңді!“ А ғына тара
подарапбаһа!

Через два дні бабуся попросила мене принести її ціпок із спальні. Як тільки я відкрила двері, я відчула сильний запах дозрілих бананів. У кімнаті стояла бабусина велика чарівна солом'яна корзина. Вона була добре захована під старою ковдрою. Я підняла ковдру і понюхала цей дивовижний запах.

Бабусин голос застав мене зненацька, коли вона покликала мене: "Що ти там робиш? Поспіши і принеси мені ціпок." Я побігла і винесла ціпок. "Чому ти посміхаєшся?" - запитала бабуся. Її питання змусило мене зрозуміти, що я досі посміхалася від того, що дізналася про її чарівне місце.